DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

13. januar 2005 *

I sag C-126/04,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) ved afgørelse af 18. februar 2004, indgået til Domstolen den 8. marts 2004, i sagen

Heineken Brouwerijen BV

mod

Hoofdproductschap Akkerbouw,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts (refererende dommer), og dommerne E. Juhász og M. Ilešič,

* Processprog: nederlandsk.

generaladvokat: C. Stix-Hackl
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Heineken Brouwerijen BV ved advocaat H. Bronkhorst

— den græske regering ved V. Kontolaimos og E. Svolopoulou, som befuldmægtigede

— Rådet for Den Europæiske Union ved M. Balta og K. Michoel, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved F. Clotuche-Duvieusart og D.W.V. Zijlstra, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 1269/1999 af 14. juni 1999 og Rådets forordning (EF) nr. 822/2001 af 24. april 2001 om åbning af et EF-toldkontingent for maltbyg henhørende under KN-kode 1003 00 (henholdsvis EFT L 151, s. 1, og EFT L 120, s. 1) og fortolkningen af artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn (EFT L 181, s. 21), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994 om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi (EFT L 349, s. 105, herefter »forordning nr. 1766/92«), og fortolkningen af bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 2023/2001 af 15. oktober 2001 om fastsættelse af importtold for korn (EFT L 273, s. 18).

2 Anmodningen er indgivet i forbindelse med en sag mellem Heineken Brouwerijen BV (herefter »Heineken«) og Hoofdproductschap Akkerbouw (den centrale myndighed for markedsføringen af landbrugsprodukter, herefter »HPA«) vedrørende skyldige importafgifter på maltbyg importeret i Fællesskabet af Heineken.

Retsforskrifter

3 Artikel 1 i forordning nr. 1766/92 nævner under KN-kode 1003 00 byg som et af de produkter, der er omfattet af den fælles markedsordning for korn.

4 Artikel 10 i forordning nr. 1766/92 bestemmer:

»1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 er importtolden for produkter henhørende under KN-kode [...] 1003 [...] lig med den interventionspris, der gælder for disse produkter ved import, og som forhøjes med 55%, med fradrag af den cif-importpris, der gælder for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.

[...]«

5 Forordning nr. 2023/2001 fastsætter importtolden inden for kornsektoren.

6 Artikel 2, stk. 5, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn (EFT L 161, s. 125), i den affattelse, der var gældende indtil 1. juli 2003, fastsætter:

»Importøren kan nyde godt af en fast nedsættelse af importtolden:

[...]

— på 8 [EUR] indførsler af maltbyg [...]

hvis han beviser, at der kan være udbetalt en kvalitetspræmie oven i det pågældende produkts normale pris.

[...]«

7 Artikel 1 i forordning nr. 1269/1999 har følgende ordlyd:

»1. Der åbnes for 1999 og 2000 et årligt EF-toldkontingent på 50 000 tons byg af høj kvalitet henhørende under KN-kode 1003 00 bestemt til produktion af malt, der skal anvendes til fremstilling af øl, som lagres i tanke, der indeholder bøgetræ.

Tolden i den fælles toldtarif for kontingentet fastsættes til 50% af den fulde toldsats, der gælder på importdagen, uden den nedsættelse, som anvendes for indførsel af maltbyg.«

8 Artikel 1 i forordning nr. 822/2001 åbner ligeledes for 2001 og 2002 et årligt EF-toldkontingent på »50 000 tons byg af høj kvalitet henhørende under KN-kode 1003 00 bestemt til produktion af malt, der skal anvendes til fremstilling af øl, som lagres i tanke, der indeholder bøgetræ«.

9 Første og anden betragtning til forordning nr. 1269/1999 og nr. 822/2001 er affattet således:

»1) Fællesskabet har som følge af afslutningen af forhandlingerne i henhold til artikel XXIV, stk. 6, i GATT [den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel] forpligtet sig til at undersøge problemer, der kan opstå, hvis ordningen med repræsentative priser for korn lægger hindringer i vejen for samhandelen; der er forekommet hindringer i forbindelse med nogle maltbygsendinger;

2) for at fjerne sådanne hindringer bør der åbnes et årligt EF-toldkontingent for maltbyg henhørende under KN-kode 1003 00 [...].«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

10 Heineken er en virksomhed af internationale dimensioner, der driver virksomhed inden for sektoren for fremstilling og salg af øl.

11 I henhold til afgørelse af 25. oktober 2001 pålagde HPA Heineken at betale 254,82 EUR for virksomhedens import af 15 177 kg maltbyg. Heineken påklagede denne afgørelse, men denne klage blev forkastet ved HPA's afgørelse af 28. oktober 2002.

12 Heineken anlagde sag til prøvelse af denne afgørelse ved College van Beroep voor het bedrijfsleven. Da producenter, som f.eks. Heineken, som ikke producerer øl, som lagres i tanke, der indeholder bøgetræ, ikke kunne drage fordel af de kontingenter, der var åbnet ved forordning nr. 1269/1999 og nr. 822/2001 for 1999 til 2002, ønsker den forelæggende ret oplyst, hvorvidt de pågældende fællesskabsbestemmelser er udtryk for forskelsbehandling.

13 College van Beroep voor het bedrijfsleven har derfor udsat sagen og forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Er [...] forordning [...] nr. 1269/1999 og [...] forordning [...] nr. 822/2001, hvorved der er åbnet EF-toldkontingenter, som udelukkende gælder for byg, der

er bestemt til produktion af malt til ølfremstilling i tanke, der indeholder bøgetræ, gyldige på baggrund af det forbud mod forskelsbehandling af producenter, som er opstillet i traktatens artikel 34, stk. 2?

2) For det tilfælde, at de nævnte forordninger er ugyldige, følger der da, på trods heraf, en forpligtelse til at pålægge en importtold på byg af høj kvalitet henhørende under KN-kode 1003 00, som er bestemt til fremstilling af øl, af bestemmelsen i artikel 10, stk. 2, i [...] forordning [...] nr. 1766/92 af 30. juni 1992 [...], sammenholdt med [...] forordning [...] nr. 2023/2001 [...]?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

14 Heineken har gjort gældende, at der ved forordning nr. 1269/1999 og forordning nr. 822/2001 kun er åbnet EF-toldkontingenter for maltbyg af høj kvalitet henhørende under KN-kode 1003 00 bestemt til produktion af visse typer øl. De omhandlede forordninger tilsidesætter ifølge Heineken artikel 34, stk. 2, andet afsnit, EF, idet de medfører en uberettiget forskelsbehandling mellem maltbyg bestemt til produktion af øl, som lagres i tanke, der indeholder bøgetræ, og maltbyg bestemt til ølfremstilling ved hjælp af andre brygningsmetoder.

15 Derimod har den græske regering, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber anført, at forordning nr. 1269/1999 og nr. 822/2001 ikke tilsidesætter forbuddet mod forskelsbehandling.

For det første tager åbningen af et EF-kontingent for malt bestemt til produktion af øl, som lagres i tanke, der indeholder bøgetræ, højde for behovet for forsyning af Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked. Den forskellige behandling af byg bestemt til fremstillingen af de forskellige former for øl er for det andet objektivt begrundet.

16 Det bemærkes, at det fremgår af fast retspraksis, at artikel 34, stk. 2, andet afsnit, EF, som inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik indeholder et forbud mod forskelsbehandling, alene er et specifikt udtryk for det almindelige lighedsprincip, som indebærer, at ensartede forhold ikke må behandles forskelligt, og at forskellige forhold ikke må behandles ensartet, medmindre en sådan behandling er objektivt begrundet (jf. bl.a. dom af 20.9.1988, sag 203/86, Spanien mod Rådet, Sml. s. 4563, præmis 25, af 17.4.1997, sag C-15/95, EARL af Kerlast, Sml. I, s. 1961, præmis 35, af 13.4.2000, sag C-292/97, Karlsson m.fl., Sml. I, s. 2737, præmis 39, og af 6.3.2003, sag C-14/01, Niemann, Sml. I, s. 2279, præmis 49).

17 Med hensyn til den foreliggende sag bemærkes, at i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 1766/92 beregnes importafgifterne for korn dels på grundlag af interventionsprisen, dels på grundlag af den repræsentative pris ved import bestemt på grundlag af de frie noteringer på verdensmarkedet.

18 Som det imidlertid fremgår af første og anden betragtning til forordning nr. 1269/1999 og forordning nr. 822/2001, lægger ordningen med »repræsentative priser« for korn hindringer i vejen for handelen.

19 Rådet og Kommissionen har hertil forklaret, at importafgifterne på både byg til foder og maltbyg — i mangel af særlige noteringer for sidstnævnte type malt — beregnes

på grundlag af noteringerne for byg til foder, der stammer fra kornbørsen i Minneapolis (USA). Da prisen på maltbyg er væsentlig højere end på byg til foder, medfører den beregning, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 1766/92, at det bliver næsten umuligt at importere maltbyg. Afgiftsnedsættelsen i henhold til artikel 2, stk. 5, i forordning nr. 1249/96 har således vist sig ikke at være tilstrækkelig til at fjerne handelshindringerne for importen af byg.

20 Det fremgår af første og anden betragtning til forordning nr. 1269/1999 og nr. 822/2001, at åbningen af toldkontingenterne navnlig havde til formål at fjerne disse hindringer, der var blevet anfægtet af USA med henvisning til Fællesskabets forpligtelser i medfør af GATT.

21 Hvad angår begrænsningen af anvendelsesområdet for de EF-toldkontingenter, der var åbnet ved forordning nr. 1269/1999 og nr. 822/2001, har Rådet og Kommissionen anført, at maltbyg er til rådighed i tilstrækkelige mængder inden for Fællesskabet, med undtagelse af byg, der er bestemt til fremstilling af øl, der er lagret på bøgetræstanke. Denne byg skal importeres fra USA. Producenterne af øl, der lagres på bøgetræstanke, er derfor afhængige af importen af maltbyg, der stammer fra et tredjeland, hvorimod andre fællesskabsproducenter nemt finder den maltbyg, de har brug for til deres ølfremstilling, inden for Fællesskabet. Da importafgifterne var for høje til, at produktionen af øl, der er lagret på bøgetræstanke, kunne fortsætte inden for Fællesskabet, og afgiftsnedsættelsen i henhold til artikel 2, stk. 5, i forordning nr. 1249/96 ikke var tilstrækkelig til at fjerne de handelshindringer, der berører importen af byg, der kan anvendes til fremstillingen af øl, der lagres på bøgetræstanke, var det objektivt begrundet at åbne toldkontingenter udelukkende for byg, der er bestemt til fremstillingen af

denne slags øl. Forordning nr. 1269/1999 og nr. 822/2001 skaber derved en ligevægt mellem de forpligtelser, der for Fællesskabet følger af GATT, og den fælles markedsordning for kornsektoren, idet de sikrer forsyningen i Fællesskabet af en type byg, som ikke fremstilles inden for fællesmarkedet, og hvis pris i mangel af de omhandlede kontingenter ville have været alt for høj.

22 Det følger heraf, at begrænsningen af anvendelsesområdet for de EF-toldkontingenter, der var åbnet ved forordning nr. 1269/1999 og nr. 822/2001, er objektivt begrundet som følge af forskellene mellem byg, der anvendes til fremstilling af malt, der benyttes til brygning af øl, der er lagret på bøgetræstanke, og byg, der er bestemt til brygning af andre former for øl.

23 Gennemgangen af det første spørgsmål har således ikke frembragt forhold eller omstændigheder, der kan rejse tvivl om gyldigheden af forordning nr. 1269/1999 og nr. 822/2001.

Det andet spørgsmål

24 Det andet spørgsmål vedrører fortolkningen af bestemmelserne i artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 1766/92, sammenholdt med forordning nr. 2023/2001, såfremt forordning nr. 1269/1999 og nr. 822/2001 måtte være ugyldige.

25 Henset til besvarelsen af det første spørgsmål er det ufornødent at besvare det andet spørgsmål.

Sagens omkostninger

26 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Gennemgangen af de forelagte spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 1269/1999 af 14. juni 1999 og Rådets forordning nr. 822/2001 af 24. april 2001 om åbning af et EF-toldkontingent for maltbyg henhørende under KN-kode 1003 00.

Underskrifter